

Rozjímanie na stredu 2.týždňa v pôstnom období

Rozjímanie na stredu 2. týždňa v pôstnom období. Navrhované témy sú: veľkosť služby; služba ako Božie povolanie; Ježiš nás chce spojiť so svojím Umučením.

KAŽDÁ MATKA CHCE pre svoje deti to najlepšie. Preto nie je prekvapujúce, že matka Jakuba a Jána prichádza za Ježišom, aby ich požiadala o čestné miesto: „Povedz týmto dvom mojim synom, aby sedeli v tvojom kráľovstve, jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici“ (Mt 20, 21).

Tieto slová nás môžu prekvapiť, pretože sú prakticky opakom toho, čo Mesiáš od začiatku učil apoštolov. Nečudo, že sa ostatní desiatí na Zebedejových bratov hnevali. V hĺbke srdca však možno chceli to isté.

Majster potom využíva túto situáciu, podobne ako pri iných príležitostiach, na formovanie srdc apoštolov. Kto je najdôležitejší? Pánova odpoveď je jednoduchá a zároveň náročná: „Kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vaším služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vaším sluhom“ (Mt 20, 26-27). Ježiš Kristus s božskou trpezlivosťou koriguje prílišné ľudské ambície, prekonáva ich rebríček hodnôt: prvý sa stáva posledným a posledný prvým.

Tým, že sa riadime touto stupnicou, že žijeme podľa tohto parametra, nerobíme nič iné, ako

napodobňujeme samotného Pána. On „zaujal posledné miesto na svete - kríž - a práve touto radikálnou pokorou nás vykúpil a neustále nám pomáha“[1]. Jeho postoj služby siaha až po darovanie seba samého: „Toto je moje telo“, „toto je moja krv“ (Mt 26, 26-27). „Kto chce byť veľký, musí slúžiť druhým, nie sebe. A to je Ježišov veľký paradox. Učeníci diskutovali o tom, kto zaujme najdôležitejšie miesto, kto bude vybraný ako privilegovaný (...). A Ježiš prevracia ich logiku tým, že im jednoducho hovorí, že autentický život sa žije v konkrétnej odovzdanosti blížnemu. To znamená, že službou“[2].

V BIBLII JE SLUŽBA spojená s poslaním od Boha. Vidíme to na Ježišovi, ktorý „neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj

život ako výkupné za mnohých“ (Mt 20, 28). Umyl nohy apoštolom a urobil z Otcovho plánu svoj vlastný, a to až po smrť na kríži. „Ako by sme v téme *služobníka Ježiša* nemohli čítať príbeh každého povolania, príbeh určený Stvoriteľom pre každú ľudskú bytosť, príbeh, ktorý nevyhnutne prechádza povolaním slúžiť (...)?“[3].

Služba je to, čo charakterizuje tých, ktorí sa snažia kráčať s Pánom.

„Zatiaľ čo si veľmoži zeme budujú *tróny* pre svoju vlastnú moc, Boh si vyberá nepohodlný trón, kríž, z ktorého vládne tým, že dáva život“[4]. Prežívanie tejto „moci“ v službe nás vedie k tomu, aby sme stelesňovali Ježišov spôsob života.

Nie je to niečo ponížujúce, ale to najvyššie, čo môžeme v živote robiť: služba je umenie, ktoré praktizujú tí, ktorí objavili, že sú príjemcami lásky ukrižovaného Krista, a videli, ako sa ich srdce rozširuje v jeho.

„Slúžiť je úžasná vec,“ povedal svätý Josemaría: „som hrdý na to, že vo svojom živote slúžim celému svetu. Chcem slúžiť Bohu a z lásky k Bohu slúžiť s láskou všetkým tvorom zeme“[5]. Objavenie tejto skutočnosti nás robí citlivými na potreby druhých, najmä tých, ktorí to najviac potrebujú: „Tvárou v tvár svetu, ktorý od kresťanov vyžaduje obnovené svedectvo lásky a vernosti Pánovi, musia všetci pocítiť naliehavosť súťažiť v láske, službe a dobrých skutkoch. Táto výzva je obzvlášť intenzívna vo svätom období prípravy na Veľkú noc“[6].

PO VYPOČUTÍ Zebedejovej matky Ježiš hovorí Jakubovi a Jánovi: „Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý mám ja piť? Oni mu vraveli: Môžeme. On im povedal: Môj kalich budete piť“ (Mt 20, 22-23).

Tento rozhovor sa odohráva v čase, keď idú do Jeruzalema. Ježiš vie, čo sa o niekoľko dní stane vo svätom meste. Práve to pred chvíľou oznámil svojim apoštolom: „Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť a vydajú pohanom, aby ho vysmiali, zbičovali a ukrižovali“ (Mt 20, 18-19).

Je to tretie a posledné oznámenie o Umučení. Učeníci sú vystrašení, znepokojení: nerozumejú alebo možno nechcú príliš rozumieť nedorozumeniam a ťažkostiam. Nenapadne im, že kráľovstvo, o ktorom hovorí Majster, sa dosiahne prostredníctvom porážky. A aj dnes potrebujeme obrátenie, aby sme pochopili Pánove cesty. Pôstne obdobie túto príležitosť obnovuje: pozýva nás, aby sme premenili svoje chápanie Ježiša, svoj spôsob videnia sveta a hodnôt, ktorými sa riadia vzťahy, aby sme sa pozerali jeho vykupiteľskými očami.

Obraz kalicha evokuje bolesť a smrť (porov. Mt 26, 39). "Piť môj kalich" znamená zúčastniť sa na jeho nadšení pre spásu sveta znášaním utrpenia. Môže existovať väčšia služba, ktorá by nás priviedla do najvyššej časti jeho kráľovstva? V Eucharistii obnovujeme tú cestu, ktorá nás vedie k najvyššej časti Božej lásky a služby ľuďom. Jeme Krista, lámaný Chlieb, ktorý vylial svoju krv za všetkých. Mária prešla so svojím Ježišom cestu na kríž a počas tohto pôstu nás sprevádza ako dobrá matka, ktorá chce pre svoje deti to najlepšie.

[1] Benedikt XVI, *Deus caritas est*, bod 35.

[2] František, *Homília*, 20-IX-2015.

[3] Svätý Ján Pavol II, *Posolstvo*, 11-V-2003.

[4] František, *Anjel Pána*, 21-X-2018.

[5] Svätý Josemaría, *Listy* 36, bod 5.

[6] Benedikt XVI, *Posolstvo na Pôstne obdobie* 2012.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
stredu-2-tyzdna-v-postnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-stredu-2-tyzdna-v-postnom-obdobi/)
(03.03.2026)